

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΚΥΒΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΔΗΜΟΣῳ ΗΜῶΝ ΒΙῳ.

Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Μ. Μελά, ὡς δημάρχου Ἀθηναίων, δὲν εἶνε ζήτημα προσωπικόν, ἀλλὰ γενικώτερόν τι, φέρει δὲ καθαρῶς κοινωνικὸν χαρακτῆρα. Ἐὰν ἦτο προσωπικὸν ζήτημα, εἴαν δηλαδὴ πρέκειτο ἀπλῶς περὶ Μελά, οὐδεὶς θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἐκπλήττηται καὶ ἀγανακτῆ διὰ τὴν τοιαύτην τοῦ ἀνθρώπου φιλοδοξίαν, τὴν συγχωρουμένην ἄλλως εἰς πάντα συμπολίτην ἡμῶν, μηδ' αὐτοῦ τοῦ Μενιδιάτου ἐξαιρουμένου. Τὸ ζήτημα θὰ ἐστρέφετο τότε κυρίως περὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ ὑποψηφίου, ὡς πρὸς ταύτην δὲ θὰ ἠδύνατό τις τὸ κάτω κάτω ν' ἀφεθῆ εἰς τὴν κρίσιν τῶν συμπολιτῶν του. Καὶ εἴαν δὲ ἡ κρίσις αὕτη ἦτο ἐσφαλμένη, ἀνήρχετο δὲ οὕτως εἰς τὸ ὑπατον τοῦ δήμου ἀξίωμα ἢ ἀνικανότης, τὸ κακὸν δὲν θὰ ἦτο βεβαίως μικρόν, πλὴν οὐχὶ καὶ δυσεπανόρθωτον οὐδὲ πρωτοφανὲς εἰς τὰ δημοτικὰ ἡμῶν χρονικά. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε, ὡς προείπομεν, κοινωνικόν, ὡς τοιοῦτο δὲ κέκτηται μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν καθόλου δημόσιον ἡμῶν βίον. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἐξεταζόμενον αὐτὸ ἀγεί ἡμᾶς ἀναγκαιῶς εἰς τὸ συμπέρασμα, καθ' ὃ εἶνε μυριάκις αἰρετότερος οἰσδῆποτε ἄλλος τῶν ὑποψηφίων ἡμῶν δημάρχων, οὐδαμῶς οὐδέποτε ὅμως ὁ Μελάς.

Τί δύναται νὰ συστήσῃ τὸν μέλλοντα δημοτικὸν ἄρχοντα εἰς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ; Πρῶτον ἡ γνώσις τῶν προσώπων, τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δήμου, δεύτερον δὲ ἡ θέλησις καὶ ἡ δύναμις, ἢ κέκτηται τις εἰς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς βελτίωσιν τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ δήμου ἡμῶν. Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἤκιστα πάντων πρέπει νὰ ἀποβλέψωσιν οἱ ἐκλογεῖς, εἶνε τὰ σχέδια καὶ τὰ προγράμματα. Τοιαῦτα δύναται νὰ συντάξῃ καὶ εἰς ἀπόφοιτος τοῦ γυμνασίου νεανίσκος, ἐπαγγελλόμενος καὶ αὐτὸς ἑδου, ὑδάτα, σχολεῖα, ἐκκλησίας, θεάτρα, καὶ πάνθ' ὅσα ἐπαγγέλλεται καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Μελά. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὅμως ταύτην τὸ πρόγραμμα τοῦ Μενιδιάτου εἶνε τὸ πλουσιώτατον καὶ θαυμασιώτατον πάντων. Ἡ φιλοδοξία αὐτοῦ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὰς Ἀθήνας νέους Παρισίους· τοιαύτας bagatelles καταλείπει εἰς τὸν ταπεινότερον φρονούντα Μελᾶν, αὐτὸς δὲ μεταρρῖσῶνται εἰς ὑψηλότερα, διανοεῖται δὲ ν' ἀναδείξῃ τὴν πόλιν ἡμῶν αὐτόχρη-

μα Νεφελοκοκκυγίαν. Προτίθεται νὰ φέρῃ τὴν θάλασσαν μέχρι τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, καὶ δὴ οὐχὶ διὰ σωλίνων, ὅπως ὁ Δαμασκηνός, ἀλλὰ μεταβάλλον ὅλον τὸ μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ Φαλήρου πεδίον εἰς πέλαγος, ὅπερ θὰ καταποντίσῃ καὶ Φάληρα καὶ Φαληρικούς καὶ οἰκόπεδα καὶ οἰκοπεδομάχους μεθ' ὅλων τῶν κερδοσκοπικῶν αὐτῶν σχεδίων. Τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μέλλει νὰ καλύψῃ μεστιάδας, αἰτινες θὰ σκέπωσι τοὺς εὐδαίμονας Νεφελοκοκκυγεῖς ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Τὸν Λυκαβητὸν σκέπτεται νὰ μεταβάλλῃ εἰς πλατεῖαν, ἣν θὰ συνδέσῃ μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως δι' ἑναερίου σιδηροδρόμου, ἀγοντος ἀνωθεν τῆς πόλεως. Ὡς παρατηρεῖ πᾶς τις, πρόκειται περὶ ὄνειρων· ἀφοῦ δὲ τὸ τοῦ Μενιδιάτου εἶνε τὸ μᾶλλον εὐφάνταστον, διατὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ προτιμηθῆ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Μελά, ὅπερ εἶνε τόσοσον πεζόν.

Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος σχέδια καὶ προγράμματα με ὅλας τὰν ὄνειροπολήσεις των. Ὡς πρὸς τὰ ἀληθῆ δὲ προσόντα, ἦτοι ὡς πρὸς τὴν γνώσιν τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δήμου, ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὐταὶ δύναται πράγματι νὰ θεραπευθῶσιν, ὡς πρὸς τὴν διοικητικὴν καθόλου ἰκανότητα, ἐρωτῶμεν πάντα εὐσυνείδητον συμπολίτην ἡμῶν, δύναται τις ποτε τὰ τοιαῦτα προσόντα ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν Μελά; Ἐὰν ἐπρῆκε τοῦτο, θὰ ἠδίκει μεγάλως, ὡς νομιζομεν, τὸν ἀνθρώπον. Ὁ Μελάς αὐτὸς δὲν ἔχει κἄν τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν. Οὐτε τοὺς ἐκλογεῖς γνωρίζει, οὐτε τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα, ἀλλ' οὐδ' ἐπιθυμίαν τινα ἔχει εἰς τοῦτο. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκὼν ἄκων ὀφείλει νῆ δεχθῆ πάντας τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν εἴτε ἐκ περιεργίας εἴτε κατ' ἀποπλάνησιν, εἴτε πρὸς κερδοσκοπίαν, οὐτε δὲ τίνες οἱ προσερχόμενοι φροντίζει ποτε νὰ μάθῃ, οὐτε εἴαν ἦνε οὕτοι τὸ παράπαν ἐκλογεῖς. Τούτου ἕνεκα βλέπει τις φύρδην μίγδην παρ' αὐτῷ καὶ Ἀνατολίτας ἀκόμη φυσικάδες καὶ Ἡπειρώτας στραγαλαδζῆδες, μὴ ὄντας κἄν Ἕλληνας ὑπνικούς, μετὰ νεανίων ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἐπιθυμούντων νὰ ἐξοικονομήσωσιν ὀλίγα ἔξοδα διὰ τὴν Ἀϊδάν καὶ τὴν Τραβιάταν. Μεσίται προσάγουσι συνήθως τοὺς ἰδανικούς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκλογεῖς, ὡπερ οἰκόπεδα ἢ χρωμάγραφα, ἢ δὲ συζήτησις περιορίζεται μόνον εἰς τὴν τιμὴν. Οὐδὲν δ' ἄλλο ἀναμένει μᾶλλον ἐναγωνίως ὁ ὑποψήφιος ἢ τὴν τετάρτην Ἰουλίου, καθ' ἣν δήμαρχος γενόμενος θὰ ἐκλείε βαρεῖας καὶ στεροάς τὰς πύλας τῆς οἰκίας του εἰς τὰ ὠνητὰ ἀνδρά-

ποδα, τὰ διαπραγματευόμενα τὴν ψῆφον καὶ τὴν συνείδησίν των.

Μὴ πλανώμεθα! Ὁ Μελάς ἐγκαινίζει νέον σύστημα ἐκλογῆς ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο γνώσις δημοτῶν καὶ δημοτικῶν πραγμάτων εἶνε παντάπασι περιττή, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰδική τις διαχειριστικὴ ἱκανότης. Πρὸς τί ταῦτα; μήπως πρόκειται περὶ διαχείρισεως τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν κακῶς ἐν αὐτοῖς ἐχόντων; Τὰ τοιαῦτα εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναφέρονται μόνον εἰς τὰ προγράμματα καὶ διὰ τοῦς εὐθέεις, τοῦς δυναμένους δι' αὐτῶν νὰ ἐξαπατηθῶσι διὰ τὴν κοινοκρατίαν, ὡς λέγουσιν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἰδίαν πλουτοκρατίαν.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Μελά εἶνε σύστημα νέον, ὡς τοιοῦτον δὲ ἀνήκει εἰς σχέδιον εὐρύτερον. Οὔτε τὸ σύστημα οὔτε τὸ σχέδιον παρεσκευάσεν ὁ Μελάς, ὅπως οὐδ' αὐτὸς δαπανᾷ μόνος πρὸς ἐπιτυχίαν του. Ἀμφοτέρω ταῦτα ἔχουσι παρασκευάσει ἄλλοι, οἵτινες καὶ ἀφειδῶς δαπανῶσι διὰ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν. Ὁ Μελάς προσνήχθη μόνον νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ σχέδιον, δαπανᾷ δὲ καὶ αὐτὸς ἐν μέρει, ἀφοῦ μάλιστα μέλλει αὐτὸς πρῶτος νὰ δρέψῃ καρπὸς καὶ δόξαν. Τὸ σχέδιον ἀπὸ πολλοῦ ἐχαλκεύετο καὶ μακρόθεν παρεσκευάζετο μὲ εὐρείας τὰς διαστάσεις. Νῦν ὠρίμασεν, ἀρχεται δὲ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ ὁ Μελάς, ὅν εἶνε ἔτοιμοι νὰ ἀκολουθήσωσιν ἄλλοι ὡς ὑποψήφιοι βουλευταὶ τινὲς μὲν τῆς Ἀττικῆς, τινὲς δὲ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὅποῖον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, σχέδιον εἶνε εὐκολον νὰ κατανόησιν τις, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰξεύρῃ ποῦ καὶ πῶς ἐπενοήθη. Ὅτι ἦτο ἀδικον μέγα ἐὰν ἀπέδιθέ τις αὐτὸ ἀδιακρίτως εἰς πάντας τοῦς παρ' ἡμῖν ἐγκαταστάντας ὁμογενεῖς. Μεταξὺ τούτων ἀπαντῶσιν ἄνδρες οἵτινες ὁμολογουμένως καὶ ἐν τῷ ἔξω κόσμῳ ἐτίμησαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἐν ταῦθα περιποιούσιν εἰς αὐτὸ τιμὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ περιτρίμματα ἐν αὐτοῖς, ἄνθρωποι δηλαδὴ οἵτινες ἦσαν ἤδη τὸ ὄνειδος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐνθα διὰ παντοίων μέσων, συνήθως οὐχὶ τῶν ἐντιμοτάτων, ἀπέκτισαν ὅπωςδῆποτε περιουσίας, ἐλθόντες δ' ἐν ταῦθα ζητοῦσι νὰ παραστήσωσι πρόσωπον Ἀριστείδου, ἐπὶ τούτῳ δὲ περιυβρίζουσι τοῦς ἐγχωρίους, τῶς ζῶντας τιμῶς καὶ χρηστῶς ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου των, καταμέμφονται δὲ καὶ τὴν διοίκειν καὶ τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου ὡς διεφθαρμένην καὶ ἐξηρειωμένην. Ἐν τῇ φαύλῃ ταύτῃ τάξει θὰ εὕρῃς πρόφην μεσίτας ἐν Γαλαζίῳ, οἵτινες καταδολιευθέντες τὰ συμφέροντα Ἑβρωπαίων ἐντολέων, παρέστησαν ὅτι κατὰ τινὰ πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ Δουνάθωος κατεστράφησαν σὺν ἄλλαις καὶ αἱ ἰδικαὶ των ἀποθήκαι, ἐν ᾧ αὐταὶ ἔμμενον παντελῶς ἀβλαβεῖς οἵτινες ἔπειτα προσλαβόντες ἄπειρον στόμφον καὶ εὐπάθειαν τουρκικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τελειοποιηθέντες δ' ἐν τῇ ὑψηλῇ κυβείᾳ τοῦ Χαβιαροχάνου, κατήλθον ἐν τέλει εἰς Ἀθήνας, ὡς ἀληθεῖς Κάτωνες. Ὑπάρχουσι ἄλλοι ἐν τῇ τάξει αὐτῶν, οἵτινες ἀποτυχόντες οἰκτρῶς ὡς ἔμποροι καὶ περιυβρισθέντες καὶ καταφρονηθέντες ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν των, εὗρον ἔπειτα τὴν σωτηρίαν καὶ τὰ προσόντα τοῦ ὁμογενοῦς ἐν τῷ χαρτοπαιγιῳ, τῷ πλουσίῳ γάμῳ καὶ τοῖς λαχείοις. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν χρητῇ χορείᾳ, ἐξησκημένην τελειότητα εἰς πᾶσαν κυβείαν, ἐπενοήθη τὸ σχέδιον, οὗ εἰσηγητὴς παρίσταται νῦν ὁ Μελάς. Τὸ σύστημα, καθ' ὃ τὸ σχέδιον τοῦτο μέλλει νὰ ἐκφραμοσθῇ, εἶνε ἡ κυβεία, ἡ εἰσαγομένη εἰς τὸν δημόσιον ἡμῶν βίον καὶ δι' ἧς πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον αὐτό, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἡ ἐκμετάλλευσίς τῆς δημοτικῆς δι-

οικήσεως, βραδύτερον δὲ καὶ τῆς καθόλου πολιτικῆς κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους εἰς κερδοσκοπίαν.

Ἡ κυβεία ἔχει κοσμοπολιτικὸν χαρακτῆρα. Ὅσον ἐμελετῆν περὶ ἧς ὁ λόγος τάξιν τῶν ὁμογενῶν τὸ Γαλαζίον, ἄλλο τόσον μέλουσιν αὐτὴν αἱ Ἀθηναίαι. Πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ ἀρετὰς ἀδύνατον νὰ ζητήσῃ τις παρ' ἀνθρώποις, δι' οὓς ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ βίου εἶνε ἡ ἐκ παν ὅς τρόπου θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ, ἀπόκτησις χρημάτων, ἐξ ἧς καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόληψιν ἐξαρτῶσιν. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων κέκταται πίστιν τινα χρηματικὴν, ἡ δὲ πίστις αὐτοῦ αὐτῇ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις παντοίων κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ εἰς τὸ ταλαίπωρον ἡμῶν Κράτος ὑπολείπεται ἔτι μικρὰ πίστις, παρέχουσα ἐπίσης εὐρὸ στάδιον εἰς κερδοσκοπίαν. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ μόνοι λόγοι, δι' οὓς Δῆμος καὶ Κράτος κατέστησαν ἀντικείμενον τῆς κερδοσκοπικῆς τῶν κυβευτῶν ἐφόδου. Πρὸς τοιοῦτον δὲ σκοπὸν ἀνάλογα εἶνε καὶ τὰ μέσα. Ἀφοῦ ἐκ τοιούτων κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων πρόκειται νὰ κερδηθῶσιν ἑκατομμύρια, δίκαιον εἶνε νὰ δαπανηθῶσιν εἰς ἐπιτυχίαν τοιούτου σκοποῦ ἑκατοντάδες τινὲς χιλιάδων δραχμῶν, ἀρκεῖ μόνον ὁ σκοπὸς νὰ κατορθωθῇ. Διὰ τοῦτο δαπανῶσιν ἀφειδῶς καὶ μετὰ ψυχρότητος χαρτοπαικτῶν ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὰς ἀκοὰς πάντων φανερὰ καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης συστολῆς.

Μεριστοφελῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἦρχισαν σήμερον τὰ στοιχίματα μεταξὺ Μεριστῶν καὶ Σουτσοιστῶν. Οἱ πρῶτοι ὅπου βροῦν κανένα ψωριάρη τὸν προσκαλοῦν: Στοιχίμα! Ἄμα δοῦν κανένα τοῦ Σούτσου ποῦ δὲ χορατεύει, κολόνουν!

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κατέβαλεν ὄλην τὴν εὐγλωττίαν του νὰ προσηλυτίσῃ καὶ τοῦς ἐργάτας τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ὑπὲρ τοῦ Μελά τοῦς ὁποίους δὲ ἔχει καὶ πολὺ ὑποχρεωμένους· ἀλλ' οἱ ἐργάται ἐν σώματι τοῦ ἐστρεψάν τὰ νῶτα ἀνεξάρτητοι καὶ δημοκρατικοὶ μέχρις ὀνόχων, ὡς μὴ ἐννοοῦντες διὰ τῆς ψήφου των νὰ καθιερώσουν πλουτοκρατίαν καὶ φοραγκιάν.

Σημαῖαι τοῦ Μελά ἐπωλοῦντο χθὲς εἰς τὰς συνοικίας πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων διὰ τὰ παιδιὰ. Εἶχε φροντίσει νὰ διατάξῃ τὴν κατασκευὴν δισχιλίων τοιούτων ἀπὸ ταπροχθὲς.

Λύσιον ὅλοι αἱ θέλοντες νὰ μείνουν Ἀθηναῖοι, νὰ μείνουν Ἕλληνες, νὰ μείνουν Ρωμηοὶ, νὰ συντηρήσουν τὰς οἰκογενεῖς καὶ τὰ παιδιὰ των, νὰ συγκρατήσωσιν τὴν περιουσίαν του, θ' ἀκολουθήσωσιν τὸν κ. Σούτσον εἰς περίπατον ἀπὸ τὴν οἰκίαν του διὰ μέσου τῶν Ἀθηναίων.

Καὶ ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς ἐκλογῆς Φρεαρίτου φοβερὸς Πλατούτσας διαψεύδει τὰ διαδοθέντα περὶ συνδυασμοῦ μεταξὺ τοῦ ὑποψηφίου αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Μελά.